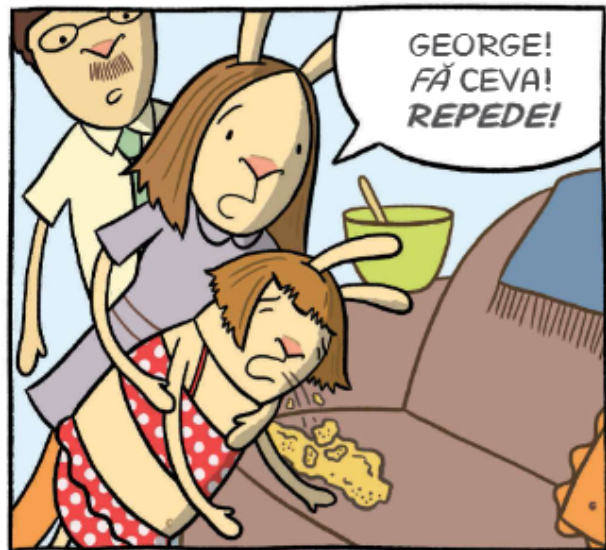
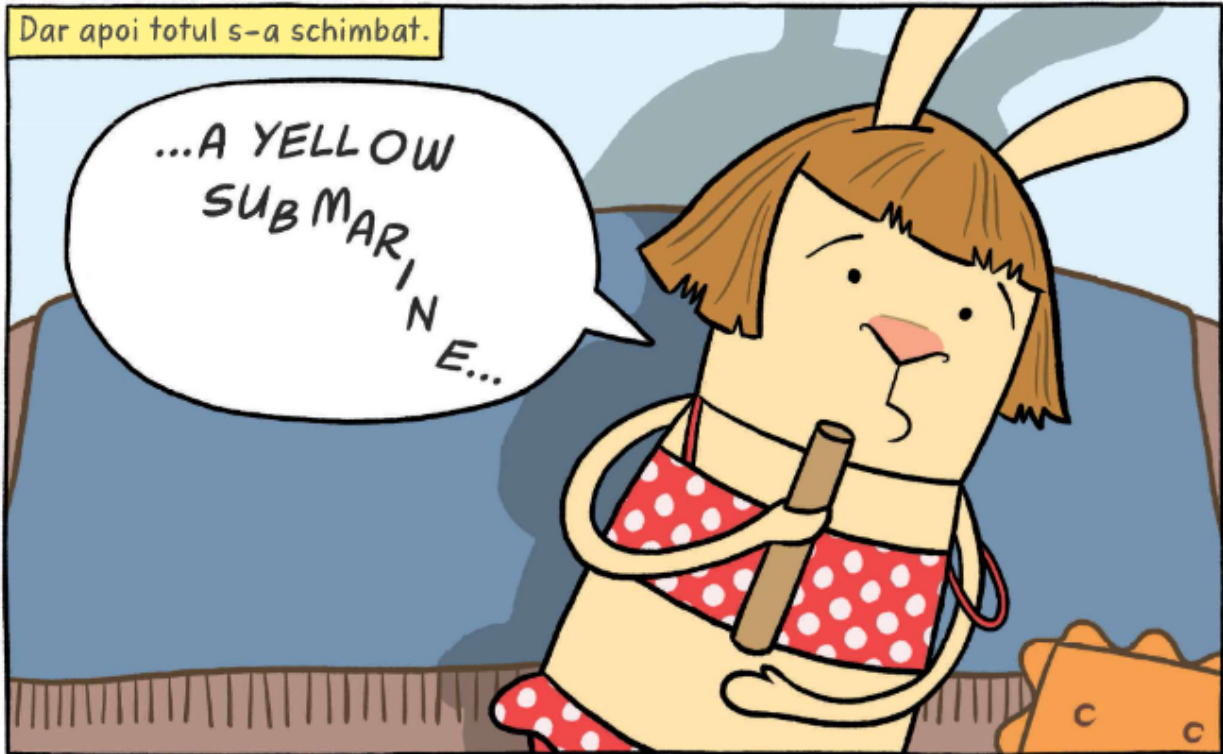
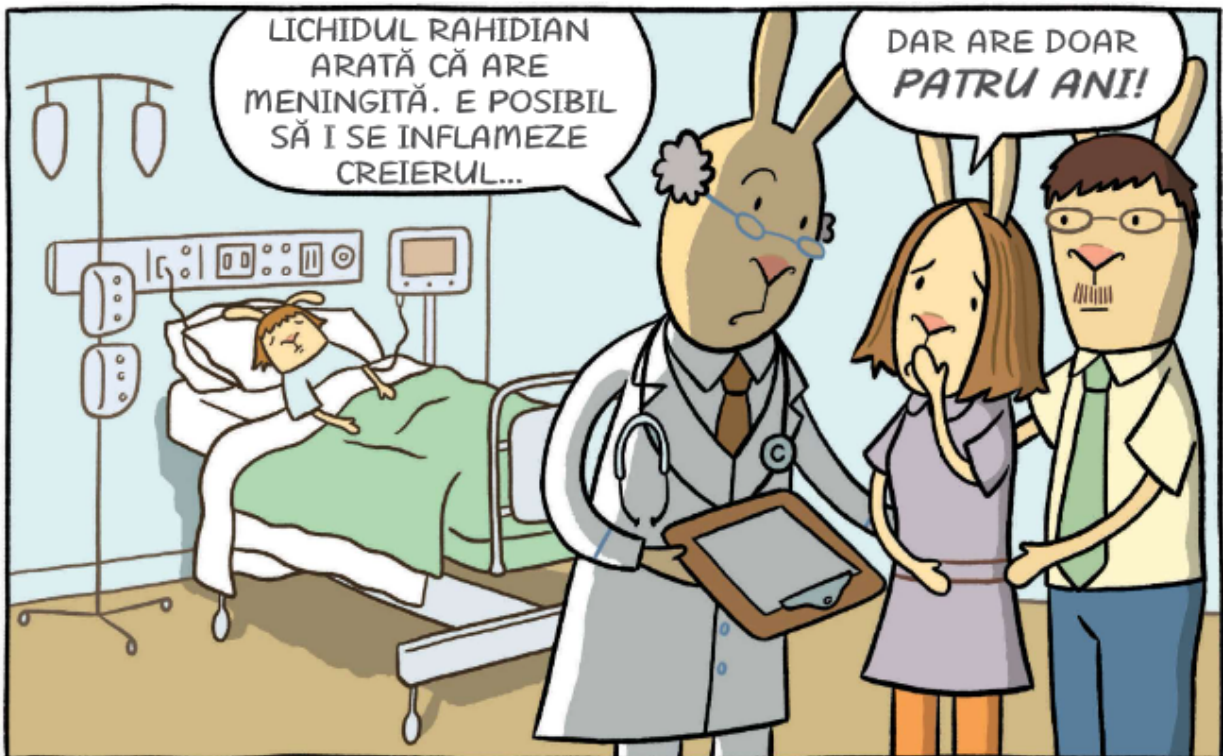

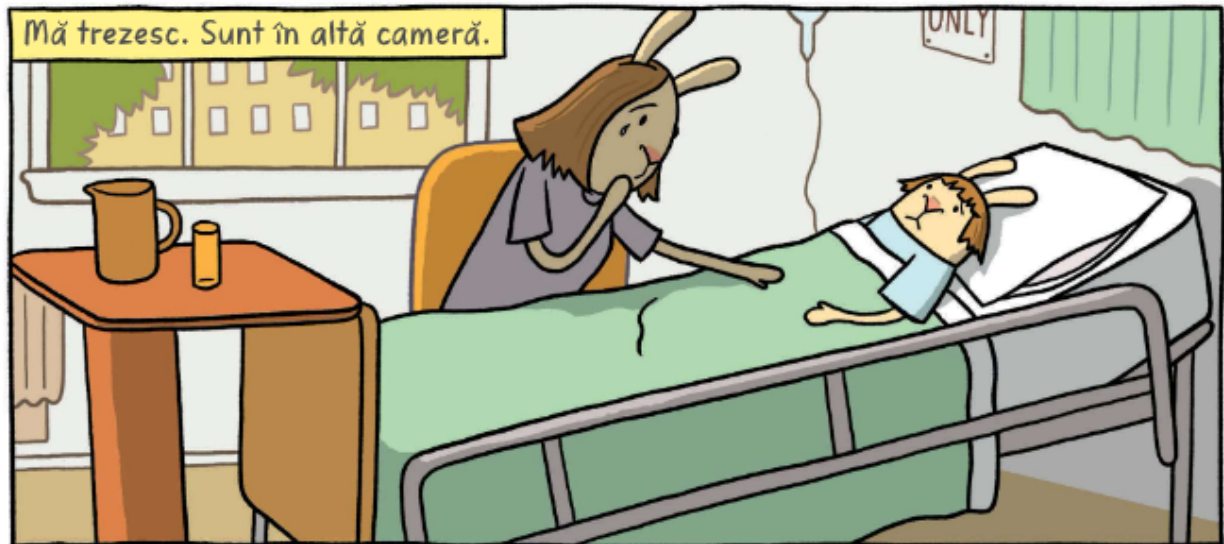
Dar apoi totul s-a schimbat.

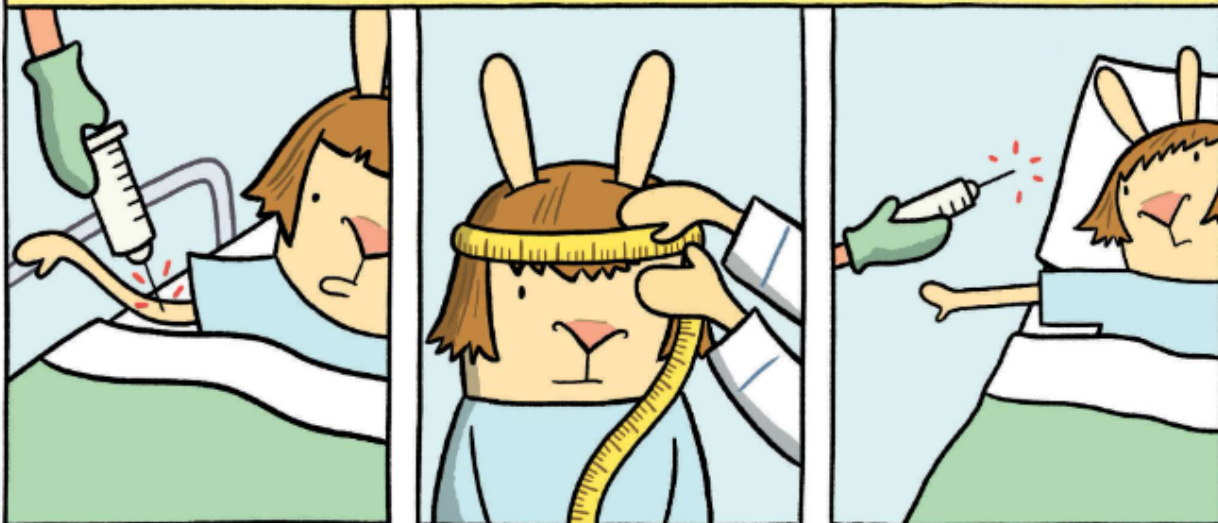
Părinții gonesc cu mine spre spital.

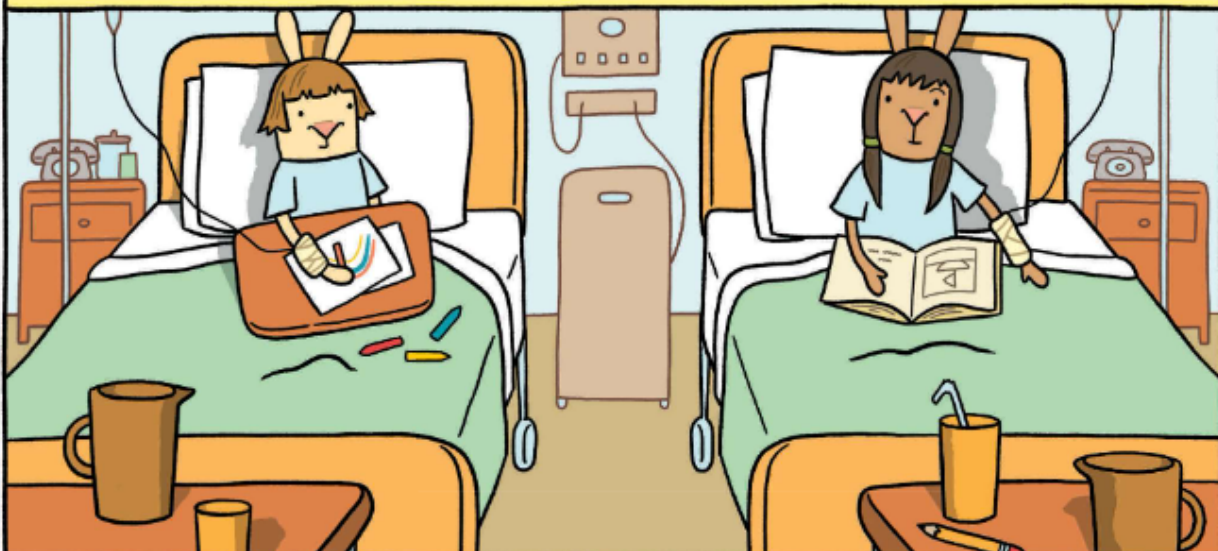

Măsuratul și injecțiile nu se mai termină! Cred că o să stau o vreme aici.

Dar, după multe zile de tratament, mă simt destul de bine cât să am voie să stau în salon cu alt copil.

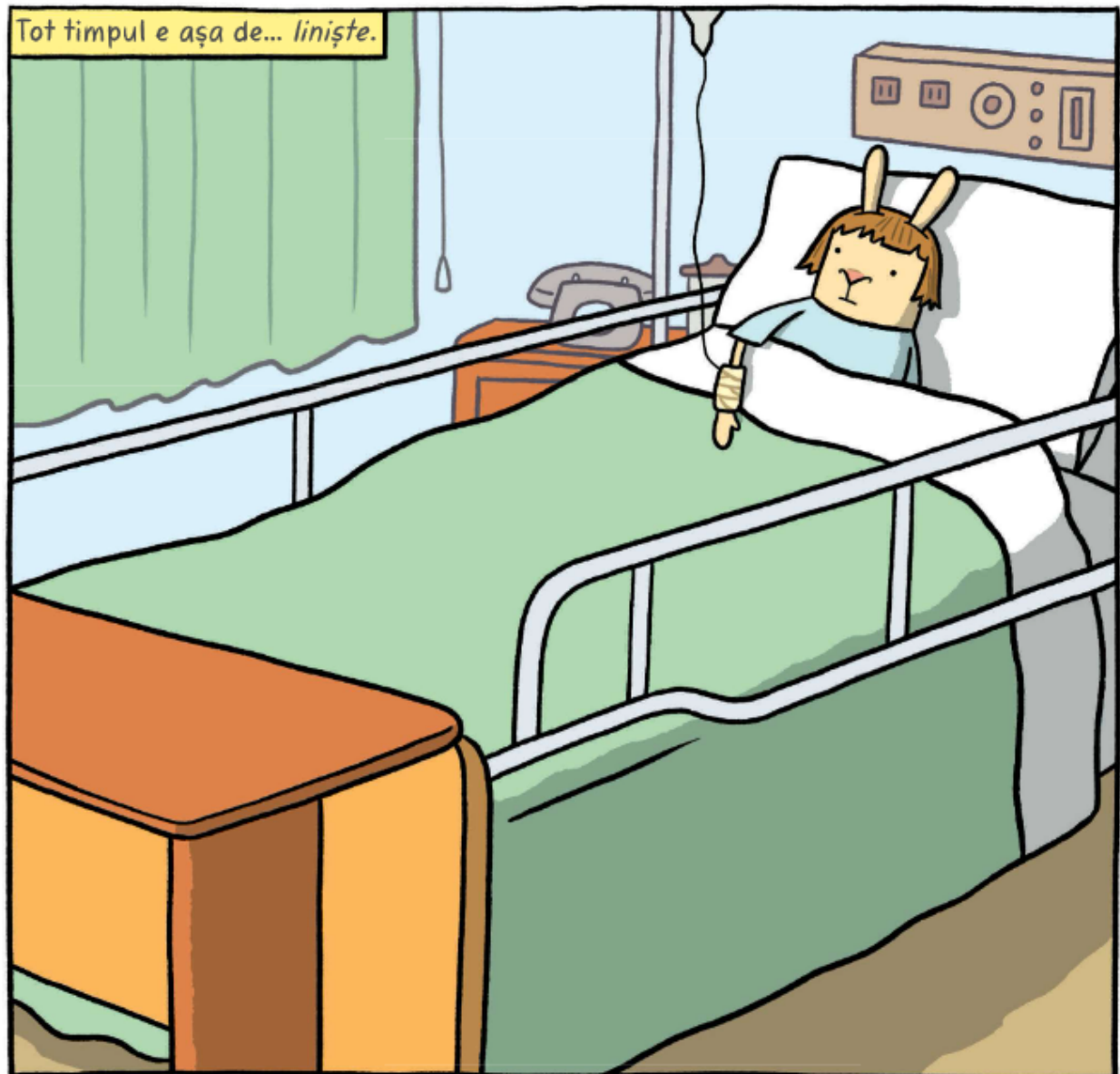

Ceva e diferit, totuși. Dar ce?
Nu-mi dau seama.

În primul rând, eu de ce nu primesc deloc
înghețată? Cealaltă fată primește mereu!

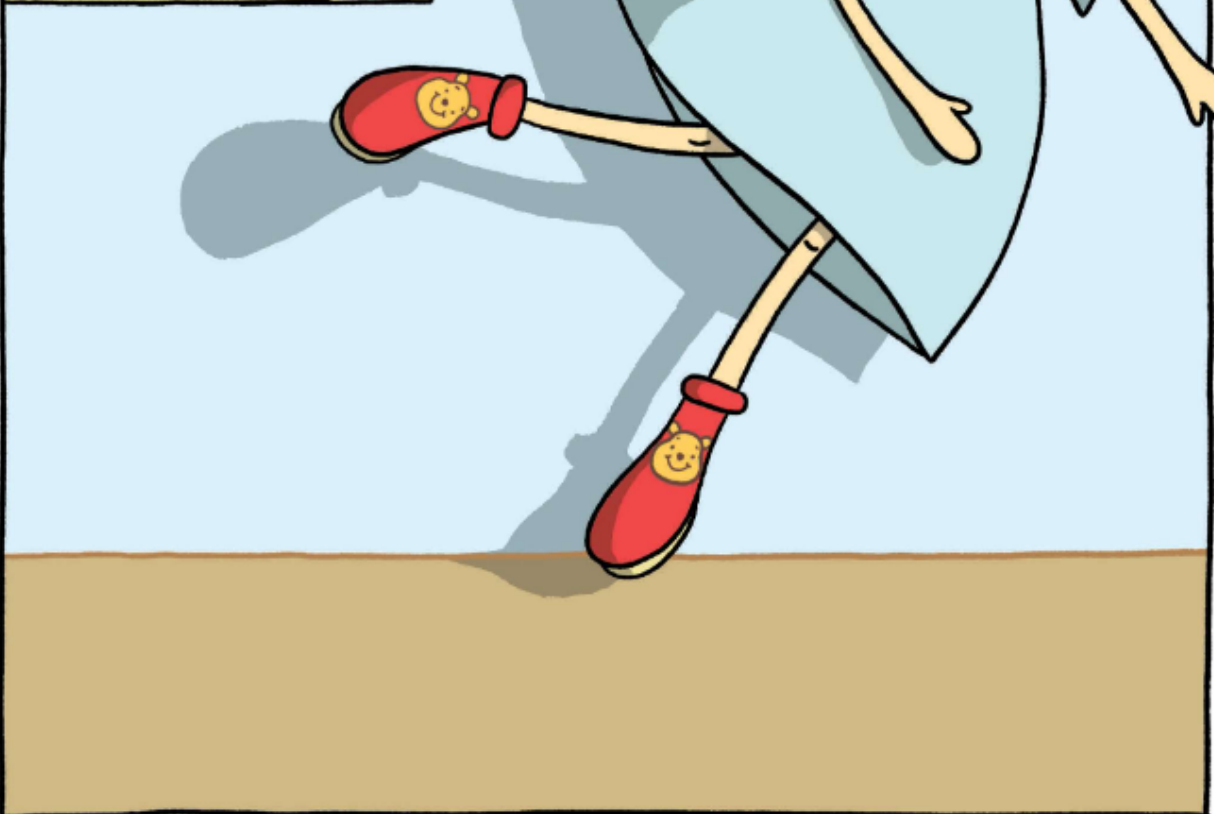
Dar nu e totul chiar atât de rău. Primesc super cadouri!

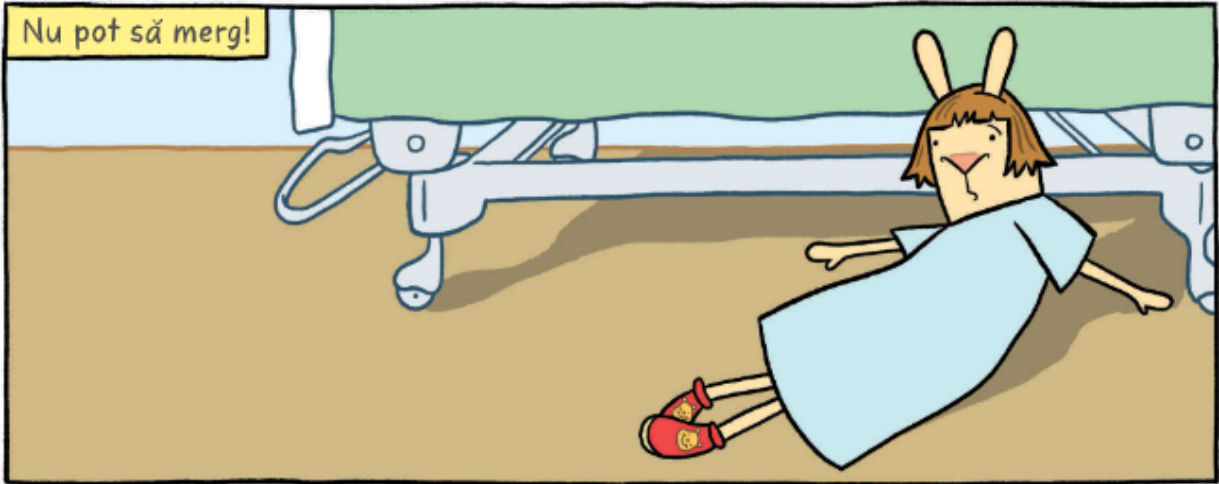
Și mă simt mai bine. Îmi pun papucii primiți cadou. E vremea să mă ridic din pat!

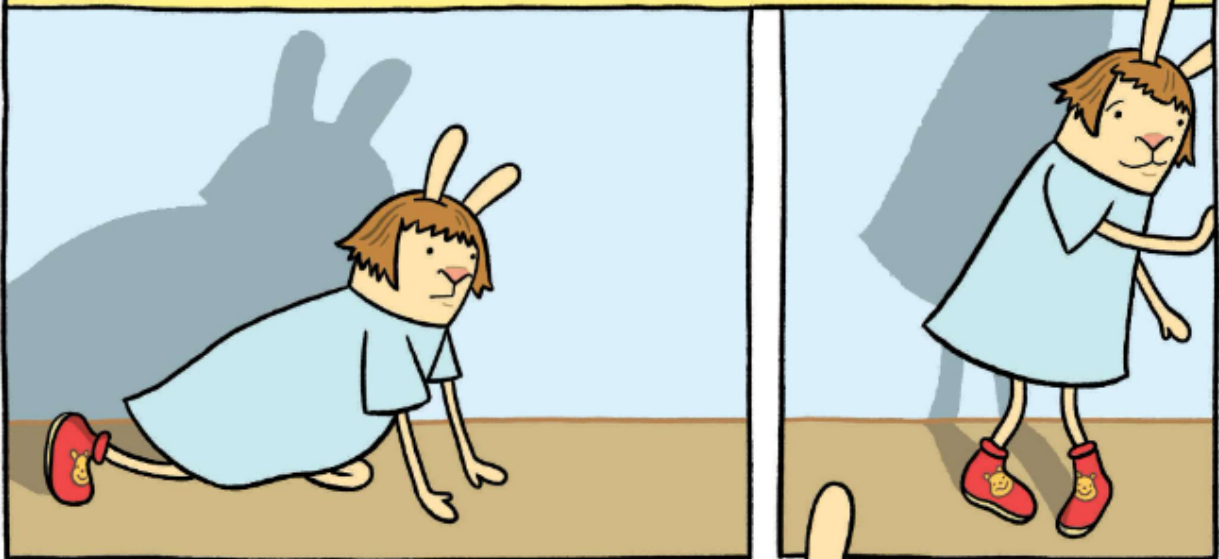
Dar nu mă țin picioarele...

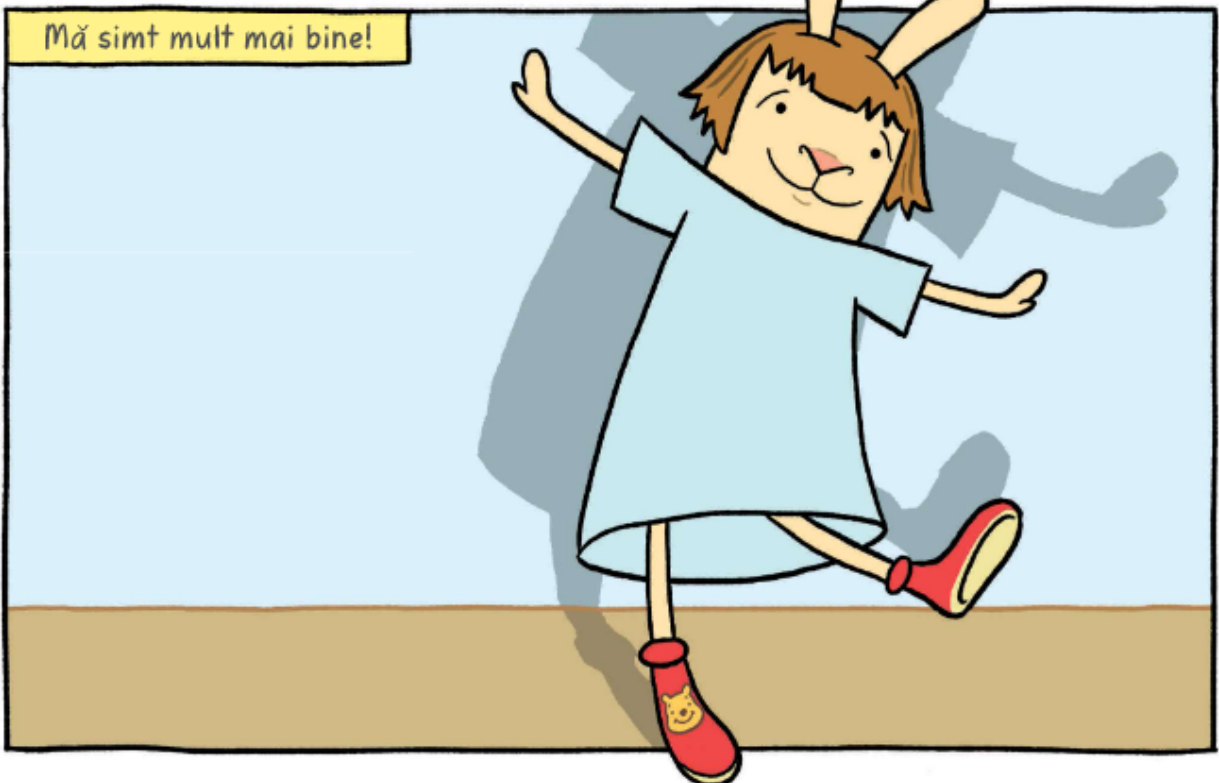
Nu pot să merg!

Dar pot să merg de-a bușilea. După câteva zile, reușesc să-mi mențin echilibrul.

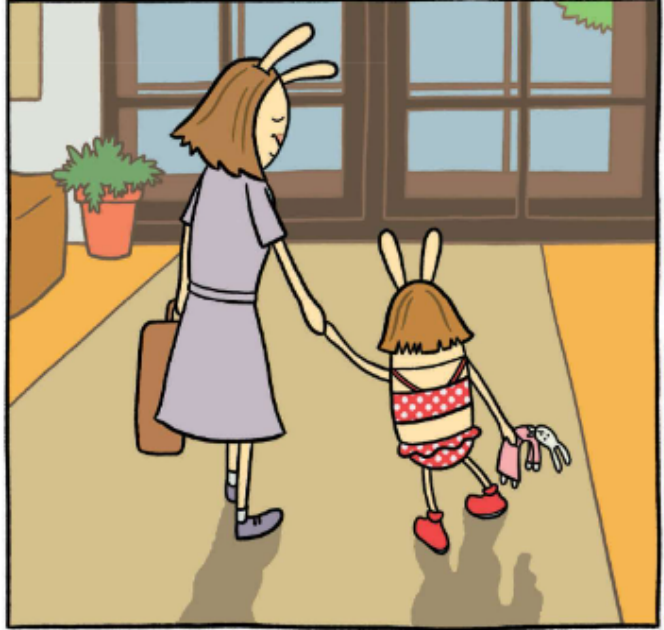
Mă simt mult mai bine!

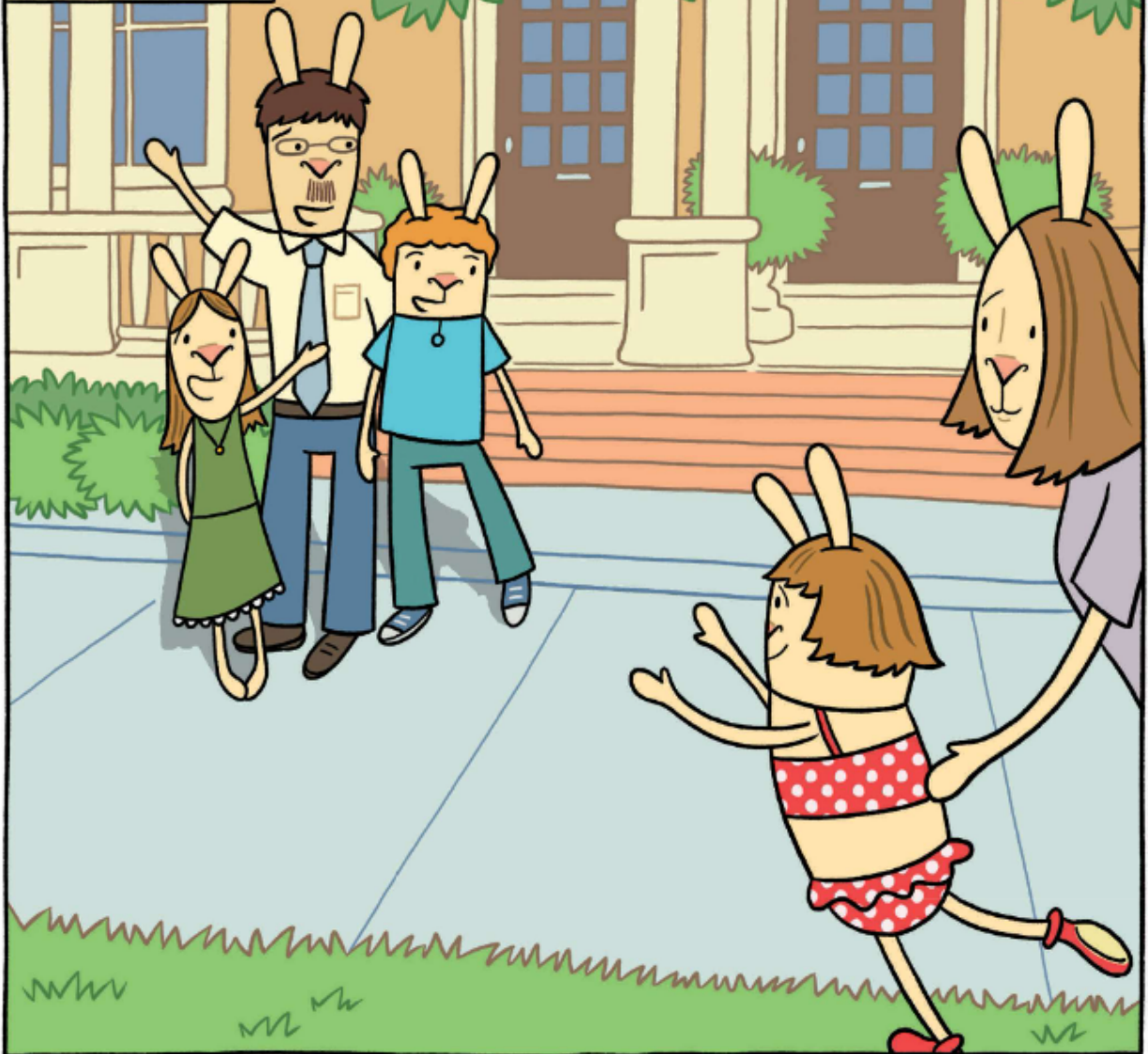
Cred că m-am făcut bine de tot!

În sfârșit – în sfârșit! – pot să plec din spital...

...și să merg acasă.

Minunea minunilor, frații mei sunt drăguți cu mine!

Ashley a făcut sute de bărcuțe de hârtie pentru mine și le-a ascuns prin casă...

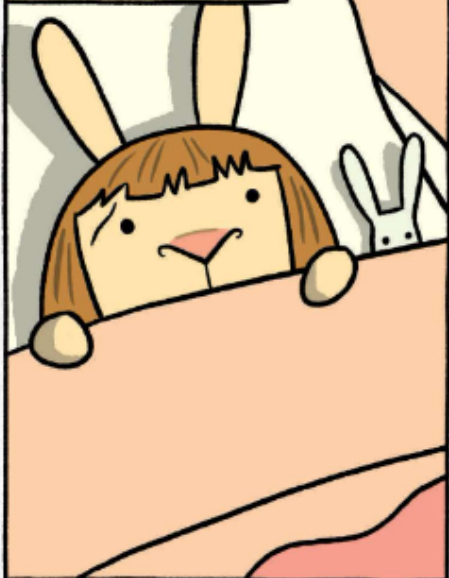
...și în fiecare e câte o surpriză.

Iar Sarah stă seara lângă patul meu...

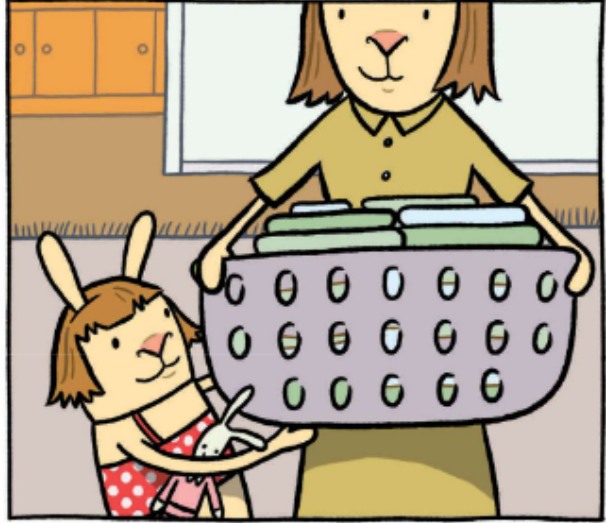
...până adorm.

În fiecare dimineață mă trezesc
veselă și bucurată că sunt acasă.

Mă țin peste tot după mama,
tot timpul.

Dar dintr-odată o pierd.

